

e) Schol. Pind. N. 3, 143 (ad Aristoclidem) κραγέται δὲ κολιοὶ ταπεινὰ νέμονται] δοκεῖ δὲ ταῦτα τείνειν εἰς Βακχυλίδην· ἦν γὰρ ὑφόρασις αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους. παραβάλλει δὲ αὐτὸν μὲν ἄετῶ, κολιοῦ δὲ Βακχυλίδην.

9. auct. π. ὕψους 33, 5: τί δ' ἐν μέλεσι μᾶλλον ἂν εἶναι Βακχυλίδης ἔλοιο ἢ Πίνδαρος καὶ ἐν τραγωδίᾳ Ἰων ὁ Χῖος ἢ νῆ Δία Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀδι-
άπτωτοι καὶ ἐν τῷ γλαφυρῷ πάντη κεκαλλιγραφημένοι, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὅτε μὲν οἶον πάντα ἐπιφλέγουσι τῇ φορᾷ, εβέννυνται δ' ἀλόγως πολλάκις καὶ πίπτουσιν ἀτυχέστατα.

Anth. Pal. 9, 184 (anonymum): Πίνδαρε, Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρήν, Βακχυλίδη . . .

Anth. Pal. 9, 571, 4 (anonymum): λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.

10. Commentarios in Bacchylidis carmina scripserunt Didymus: 'ὑπόμνημα Βακχυλίδου ἐπινίκων' (cf. ad 1, 8). Ptolemaeus: affertur in schol. ad fr. 20 A, 13.

11. De imagine Bacchylidis cf. R. Lanciani, Rend. della R. Ac. dei Lincei, cl. di sc. mor. 6 (1896) 6—8.